

[illegible]

خودنویس

گفت وگو با مهران رجبی، متولد جاده چالوس

پیچ‌های دلربایی که به دریا می‌رسد

کافه میرداماد

طاہرہ آشیانی
روزنامه‌نگار

تلاخ مثل خنده‌های پیرمرد خنزرنیزی...

✚ پیرمرد کاری به کار کسی نداشت. خدای شتران خودش بود. آهسته‌آهسته می‌رفت و آهسته می‌آمد که گریه شاخص زنند و البته که پیرمرد تا شده از گردش روزگار اصلاً سوژه جذابی برای گریه‌ها نبود که بیابند و شاخص بزنند ولی معلوم نبود چه آنزیمی توی مغز جوان ترشح کرده که تصمیم گرفت آن کار را نکند. بار فقاییش بودند سرمست از باد به غیغ افتاده روزگار جوانی. سنگ خریدہ بودند. یک دانه سنگ داد سپیدہ پشت نان خوش عطر را در آورد و از پشت یقه پیرومرد انداخت توی پیراهنش. پیرمرد بی رمق تر از آن بود کہ دادی بزند یا حرفی بزند. فقط سوخت. هم پشت گردنش هم جگرش. یک کم هم کمرش را راست کرد و درد توی همه اندامش خزید و سری تکان داد و راهش را گرفت و رفت. جوان‌ها هم خندیدند و رفتند. حفره‌ا ز همان جاتوی زندگی جوان خال انداخت و روز به روز بزرگ تر شد و نکبت زندگی اش را برداشت. سنگ روی سنگ نمی‌توانست بگذارد. همه زندگی‌اش نخ کش شد. فهمید از کجا خورده. رفت توی محل پیرمرد را پیدا کند حالیت طلبید و از آنجا که جوینده یابنده بود، پیدایش کرد. قسه را به پیرمرد گفت و معذرت خواهی کرد. پیرمرد گفت. پشت‌گردتم سوخت دست خودم نبود آه کشیدم و همان‌آه تو را ناکار کرده. یک بار دیگر که حواسم نبود بیا یک سنگ داغ دیگر بنداز پشت گردتم بسوزم این‌بار دعاغت نکنم باید بسوزی تا دعاغت بالا برود.

این جوان‌ها نمی‌دانم از نسل همان جوان‌هایند یا نه؛ ولی شک ندارم پسرها از نسل همان پیرمرد است. بهت است و تماشا و حیرت. سکوت می‌کند و می‌سوزد. خنده جوان‌ها تلخ و کریه است. مثل خنده‌های پیرمرد خنزرنیزی توی بوفا که...

✚ یک ایران است و یک جاده چالوس و یک خاطره! بیشتر ایرانی‌ها از این جاده برای یک‌بار هم که شده عبور کرده‌اند و برخی هم که اصلاً مسیر ترددشان است برای آخر هفته‌ها و تعطیلات تا قتی به توقی می‌خورند و یکی دو روز تعطیل می‌شود. تهرانی‌ها می‌گویند: بریم چالوس... آنها هم که دورتر هستند تا چند روز تعطیل می‌شود، می‌گویند از جاده چالوس برویم شمال... جاده چالوس سال‌های زیادی است ایرانی‌ها را می‌رساند شمال. جاده چالوس اما مصداق این گفته هم هست که مقصد پهانه است از زیبایی‌های مسیر لذت ببر. این جاده پر است از طبیعت زیبا. کوهستانی پوشیده از درخت‌های کوهستانی، آبشارهای کوچک و رودخانه. پر است از تونل و رستوران‌های کوچک و بزرگ، چم و خم و دو هزار پیچ و سه هزار پیچ. جاده چالوس برای ما ایرانی‌ها یعنی شمال، ایرانی‌ها که می‌گویند، همه را شامل می‌شود از یک آدم معمولی بگیر تا خواننده‌ای مثل رضا یزدانی که ترانه‌ای دارد به نام جاده چالوس، اما در ترانه نامی از چالوس برده نمی‌شود. ترانه‌سرا و خواننده در این ترانه می‌روند شمال!

جاده چالوس در آثار سینمایی و تلویزیونی ایران هم جایگاه منحصر به‌فرد خود را دارد؛ از همان قدیم که فیلمفارسی ساخته می‌شد تا بعد از پیروزی انقلاب که سینما جهشت را تغییر داد. برای ما که کلافه فرمی را دوست داریم، جاده چالوس یعنی همان سکانس‌هایی که کلاه قرمزی از شمال به مقصد تهران به راه افتاد و سوار اتوبوس شد و زیر آواز و «آقای ارنده...» را خواند.

همه اینها را نوشتم تا بنویسم که ۸۶ سال قبل در چنین روزی جاده چالوس افتتاح شد. قبل از ساخت این جاده، راهی ماشین رو برای رفتن از تهران به شمال و بالعکس وجود نداشت و راه‌ها مال رو بود که مردم با اسب و مادیان و درشکه و...

کاری در این مسیر تردد می‌کردند و زمستان‌ها رفت و آمد به شمال کشور تقریباً ناممکن بود. جاده چالوس - که جاده‌ای کوهستانی است - از این جهت اهمیت دارد که کارگران یا بیل و کلنگ کوه را شکافتند و ازبل آنها جاده‌ای ساختند که سال‌هاست دل و نگاه همه ایرانی‌ها را به سمت خود می‌کشد.

✚ **کوهن‌های جاده‌ساز**

مهران رجبی را می‌توان اصلنا جاده چالوسی دانست. پدر او متولد و بزرگ شده روستای واربان است. این روستا ابتدا در جایی قرار داشته که الان بخشی از بستر سد کرج است. وقتی می‌خواستند این سد را بسازند به اهالی روستا گفتند به قسمت‌های بالایی کوچ کنند و جالب اینجااست که برای مدت‌ها راه خشکی وجود نداشت که مردم این روستا را به جاده و مناطق دیگر برسانند و رجبی در خاطراتش گفته مردم این روستا شناکان خود را به آن طرف آپ می‌رسانند.

رجبی می‌گوید: پدر بزرگم از کارگاهی بوده که در ساخت جاده کرج مشارکت داشته. او خاطرات پدر بزرگش را مرور می‌کند و می‌گوید: آن‌طور که خودش می‌گفت به کارگرها پول خوبی می‌دادند، چون ساخت این جاده برایشان اهمیت داشته. آقا باید پایه‌های کوه را خالی می‌کردند تا جاده ساخته شود. به همین دلیل باید خیلی دقت می‌کردند و هر کارگری که دقت بیشتری داشته و بیشتر بیل و کلنگ می‌زد، بیشتر هم مزد می‌گرفت. هر ده، ۱۵ کارگر یک سرکارگر داشته‌اند. شب‌ها هم در اتاقک‌هایی که در روستاها اجاره می‌کرده‌اند، می‌خوابیدند. آشپزی هم داشته‌اند که برایشان غذا می‌پختند و جای به آنها هم داده. برای ساخت جاده چالوس از استان‌های لرستان و کردستان هم کارگر آورده بودند و اهالی روستاهای شمال هم که اصلی‌ترین کارگران بوده‌اند. آن‌طور که تعریف می‌کنند، چند مهندس بسیار کارآموده هم بر کار ساخت جاده نظارت داشته‌اند.

اما در این که جاده چالوس زیباترین جاده ایران است، شکی نیست.

از رجبی می‌پرسم به نظر تان با ساخت و سازهای که اطراف این جاده انجام می‌شود و تخریب محیط زیست و بقیه موارد به نظر تان این جاده چند سال دیگر دوام می‌آورد؟

این بازیگر می‌گوید: به نظر من باید جاده چالوس تعریف شود، یعنی باید یک باند دیگر به آن اضافه شود. اول در بیشتر روزهای هفته این جاده یا به سمت شمال یا تهران یک طرفه است و این مشکلات زیادی را برای ما ساکن جاده چالوس هستیم به‌وجود می‌آورد.

اضافه کردن یک باند هنر به‌رو بسیار دشوار است اما لازم است. این که می‌گویید این جاده به عنوان میراثی برای ایرانی‌ها نگهداری شود و مردم با دوبرخه یا موتور سیکلت در آن رفت و آمد کنند تا عمر این جاده بیشتر شود باید بگویم این طرح‌های خوبتان را الان اجرایی نکنید که برای ما وامصیبت است. همه عمران‌ها در این جاده رفت و آمده‌اند حالا همین مانده بگویند دیگر به این جاده ماشین نیآورید! این جاده با همین سیستمی که دارد به نظر من ۴۰ سال دیگر عمر می‌کند. تا آن زمان به احتمال زیاد من دیگر نیستم یا خیلی پیر شده‌ام و دیگر نمی‌توانم بروم جاده چالوس. پس بگذارید تا من زنده‌ام و روی پا از این جاده لذت ببرم! ✚

در ناحیه شرقی جنگل دور دست، کلاغی دائماً بر شاخه درختی نشسته بود و استراحت می‌کرد. روزی خرگوشی که از بس به دنبال غذا گشته بود از نفس افتاده بود به زیر درخت رفت تا چند دقیقه بنشیند و نفس تازه کند و بار دیگر به جست‌وجوی غذا بپردازد. کلاغ وقتی چشمش به خرگوش افتاد، گفت: خدا، قوت، خسته نباشی. خرگوش گفت: قربانت. از صبح دنبال غذا می‌گردم تا شکمم را سیر کنم، اما چیزی پیدا نکردم. کلاغ گفت: حتماً پیدا می‌کنی. خرگوش گفت: صبح که از اینجا رد شدم تو اینجا بودی و هنوز هم اینجا نیستی. کار خاصی نداری که همش مشغول استراحتی؟ کلاغ گفت: استراحت نه. من مشغول رصد اخبار و باز نشر پست‌های خبری و تحلیلی، تحلیل اخبار و وقایع روز و ارائه تحلیل‌ها در شبکه‌های اجتماعی، تمرین نگارش کلان، آماده‌سازی برای تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری و سایر فرآیندهای استراتژیکم. اگر به نظر می‌رسد که بیکارم، برای این است که بانگش کلان و فرآیند تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری آشنایی نداری. خرگوش گفت: می‌شود من هم به جای سگدو زدن در پی یک لقمه نان و هویج، مثل تو به استراحت و رصد اخبار و باز نشر پست‌های خبری و تحلیلی، تحلیل اخبار و وقایع روز و ارائه تحلیل‌ها در شبکه‌های اجتماعی، تمرین نگارش کلان، آماده‌سازی برای تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری و سایر فرآیندهای استراتژیک بپردازم؟

کلاغ گفت: البته که می‌توانی. از همین حالا شروع کن. خرگوش کنار درخت لم داد تا به استراحت و رصد اخبار و باز نشر پست‌های خبری و تحلیلی، تحلیل اخبار و وقایع روز و ارائه تحلیل‌ها در شبکه‌های اجتماعی، تمرین نگارش کلان، آماده‌سازی برای تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری و سایر فرآیندهای استراتژیک بپردازد که ناگهان ره‌باهر، از پشت درخت بیرون جست و خرگوش را دید. خرگوش کنار درخت لم داد تا به استراحت و رصد اخبار و باز نشر پست‌های خبری و تحلیلی، تحلیل اخبار و وقایع روز و ارائه تحلیل‌ها در شبکه‌های اجتماعی، تمرین نگارش کلان، آماده‌سازی برای تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری و سایر فرآیندهای استراتژیک بپردازد که ناگهان ره‌باهر، از پشت درخت بیرون جست و خرگوش را دید. خرگوش کنار درخت لم داد تا به استراحت و رصد اخبار و باز نشر پست‌های خبری و تحلیلی، تحلیل اخبار و وقایع روز و ارائه تحلیل‌ها در شبکه‌های اجتماعی، تمرین نگارش کلان، آماده‌سازی برای تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری و سایر فرآیندهای استراتژیک بپردازد که ناگهان ره‌باهر، از پشت درخت بیرون جست و خرگوش را دید.

را گرفت و خورد. کلاغ گفت: ای بابا، حیف گفتی. وی سپس افزود: چه حیف که یادم رفت بگویم برای رصد اخبار و باز نشر پست‌های خبری و تحلیلی و تحلیل اخبار و وقایع روز و ارائه تحلیل‌ها در شبکه‌های اجتماعی و تمرین نگرش کلان و آماده‌سازی برای تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری و سایر فرآیندهای استراتژیک، باید مثل من این بالاها باشی؛ خاموش شد و به ادامه رصد اخبار و باز نشر پست‌های خبری و تحلیلی، تحلیل اخبار و وقایع روز و ارائه تحلیل‌ها در شبکه‌های اجتماعی، تمرین نگرش کلان، آماده‌سازی برای تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری و سایر فرآیندهای استراتژیک پرداخت.

کودکی باماسک بتمن خدادادی

لونا فرزند کارول فتر ۳۶ ساله در بدو تولد با خالی بزرگ به شکل ماسک بتمن روی صورتش متولد شده بود. در اولین عمل جراحی که توسط دکتر پاول پوپوف در روسیه انجام شد بخشی از لکه‌های روی پیشانی دختر بچه برداشته شد.

به گزارش فرارو، مادر لونا پس از عمل جراحی در حالی که دخترش را در آغوش گرفته بود، گفت: این نتیجه شگفت‌انگیز است و من صد درصد مطمئن هستم که به درستی از فلوریدا تا روسیه پرواز کرده‌ام. لونا اکنون هشت ماهه است و به گفته مادرش بسیاری او را به شکل هیولا توصیف می‌کردند. این توهین‌ها باعث شد تا او تصمیم به عمل جراحی بگیرد. حدود یک درصد نوزادان با خال‌های ملانوسیتی متولد می‌شوند که اغلب بسیار کوچک‌تر و حتی در حد یک خال هستند. اما خال بزرگی که تقریباً صورت لونا را دربر گرفته شبیه ماسک بتمن است.

مجله تایم نیز عکس آن منتشر شده است. گروهی از محققان در کالج ترینیتی در دوبلین (ایرلند) ربات مذکور را طراحی کرده‌اند. این ربات قرار است در مرکز Reflections در کورنوال سالمندان را سرگرم کند. ربات استیوی در این مرکز سالمندان را سرگرم می‌کند و حتی بازی بینگو را میان آنها رهبری می‌کند.

این ربات دوست سالمندان است

رباتی که به عنوان یکی از بهترین اختراعات ۲۰۱۹ میلادی معرفی شده و حتی عکس آن روی جلد نشریه تایم چاپ شده، در یک مرکز نگهداری از سالمندان با ساکنان آن بینگو می‌آموزد. به گزارش مهر، این ربات که «استیوی» نام دارد بسیار پیشرفته است و اخیراً یکی از بهترین اختراعات ۲۰۱۹ میلادی نام گرفته و حتی روی جلد

عکس: باشگاه خبرنگاران جوان
فصل برداشت پرتقال‌های مازندران

ده دوازده سالگی پسریک تا شده توی سطل زباله دنبال آینده‌اش می‌گردد. خدای شتران خویش است. شترتو کدام شترتو؟ یکی دورتر ایستاده و دارد فیلم می‌گیرد. یکی می‌رود زیر دوخم پسریک را می‌گیرد و پله‌اش می‌کند توی سطل زباله. پسریک مبهوت بیرون می‌آید و فقط تماشااست... در سکوت... چه بگوید... آهش اما می‌نشیند روی پال امواج اینترنت می‌رسد توی گوشی من تو او ما شما ایشان... آه پسریک داغ است گوشی داغ می‌شود. سرم داغ می‌شود. می‌سوزم... جوان‌ها می‌خندند. بعد می‌گویند دوربین مخفی بود. بای بای کن و دکمه پاز ضبط را می‌زنند و تمام سکانس طلائی (به زعم خودشان) ضبط شده است.

سخن یکی مانده به آخر: معادن نمکی که به زعم خودتان خیلی بامزه‌اید و در ساخت این کلیپ شریک بوده‌اید. خداکند بعد از خنده‌هایتان نام و نشان و خبری از پسریک گرفته باشید. خداکند بدانید کجای این شهر زندگی می‌کند. خداکند شب پسریک توی آن لحظه‌ای که با آخرین اتوبوس دارد به خانه برمی‌گردد، آن لحظه‌ای که کیسه ضایعاتش را عقب وانت گذاشته و رویشان نشسته نور چراغ‌های اتوبان صورتش را تاریک و روشن می‌کند، آن لحظه‌ای که دوشره اشک صورت چرک و دود گرفته‌اش را خط انداخته و چشم‌هایش از سرب توی هوا می‌سوزد... آن لحظه‌های گرم شدن چشم‌ها درست چندانیه قبل از خوابی شبیه مردن... توی این لحظه‌های گنگ و وهم‌آلود آ نکشیده باشد. خاکستر نشین خواهید شد.

عکس: باشگاه خبرنگاران جوان
فصل برداشت پرتقال‌های مازندران